

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑/๒๕๑๘ (สามัญสมัยแรก)

วันพุธที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๘

ณ ตึกวุฒิสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๘๘ คน

(เนื่องจากประธานวุฒิสภาไปราชการ
ต่างประเทศ นายเล็ก จุณณานนท์ รอง
ประธานวุฒิสภา จึงทำหน้าที่แทน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
เนื่องจาก ท่าน ประธาน สภา ยัง ไม่ กลับ จาก
ต่างประเทศ ผม จึง ทำหน้าที่ ประธาน ในที่
ประชุม นี้ ตาม ข้อ บังคับ ข้อ ๘ วรรค สอง
บัด นี้ มี สมาชิก ประชุม ครบ องค์ ประชุม แล้ว
ผม ขอ เปิด ประชุม ต่อ ไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะ
แจ้งต่อที่ประชุม ต่อ ไป นี้ เป็น ประกาศ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
รัฐมนตรี ขอ ท่าน สมาชิก ได้ โปรด ยืน ขึ้น
เพื่อ รับ ฟัง ประกาศ พระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุม ได้ ยืน
ขึ้น เพื่อ รับ ฟัง ประกาศ พระบรมราชโองการ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
(อ่าน)

“ประกาศ
แต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

ตามประกาศลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘ แต่งตั้ง หม่อมราชวงศ์
คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี และประกาศลงวันที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช
๒๕๑๘ แต่งตั้งรัฐมนตรี นั้น

บัดนี้ เพื่อความเหมาะสมและให้ได้ประโยชน์แก่ราชการยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตาม
ความในมาตรา ๑๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายไชยศิริ เรืองกาญจนเศรษฐ์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงพาณิชย์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ต่อไปได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทน
ราษฎรแจ้งมาว่า สภาผู้แทนราษฎร ได้ลง
มติอนุมัติพระราชกำหนดพิกัตตราศาลทหาร
(ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๑๘ เมื่อคราว
ประชุมวันศุกร์ที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๑๘
จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
กับได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการ
การคมนาคม แจ้งว่า นายไกรศรี
นิมมานเหมินท์ ได้ขอลาออกจากกรรมการ
การคมนาคม จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
นอกจากนั้น ได้มีสมาชิกวุฒิสภา ขอลาออก
จากสมาชิกภาพ ๒ นาย คือ นายสุกิจ
นิมมานเหมินท์ ขอลาออกจากสมาชิกภาพ

วุฒิสภา ตั้งแต่ วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๘
กับนายประจวบ ภิรมย์ภักดี ขอลาออก
จากสมาชิกภาพวุฒิสภา ตั้งแต่ วันที่ ๑๕
เมษายน ๒๕๑๘ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ระเบียบ วาระที่ ๒ พิจารณาอนุมัติพระราช
กำหนดพิกัตตราศาลทหาร (ฉบับที่ ๒๗)
พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาล
เสนอ พระราชกำหนดฉบับนี้ มาขอความ
เห็นชอบจากสภานี้ ก็เพื่อปฏิบัติให้เป็นไป
ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พระราช
กำหนดฉบับนี้ ประกาศใช้โดยรัฐบาลนาย
สัญญาธรรมศักดิ์ ตั้งแต่ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์
ศกนี้ เหตุผลในการออกพระราชกำหนดก็
เพื่อที่จะ ให้การ เก็บ อากร น้ำมันเตา ซึ่งเก็บ

LIART

อยู่สองทาง คือเก็บในรูปแบบของอากรสรรพ-
สามัคคีและเก็บ ในรูปอากรทางศุลกากร ให้มี
ความแตกต่างกันน้อยที่สุด คือขณะนี้น้ำมัน
เตาทางบ้านอากรสรรพสามัคคี ไม่ได้เก็บเลย
แต่ว่า ทางบ้าน ศุลกากร นั้น ก่อนจะออก
พระราชกำหนดฉบับนี้เก็บ อยู่ในอัตรา ๔
สตางค์ต่อลิตร ซึ่งเพื่อความแตกต่างกัน
มีน้อย รัฐบาลจึงออกจึงออกพระราชกำหนด
พิกัตอัตราใหม่เหลือเพียง ๑ สตางค์และ
ด้วยอำนาจของรัฐมนตรีซึ่งมีอยู่อาจจะลดลง
ไปเหลือเพียง ๑ ใน ๑๐ ได้ นี่ก็เป็นเหตุ
ผลเพื่อให้อัตราทั้งสอง ทางนี้ แยกต่าง กัน
น้อยที่สุด ในขณะที่การผลิตภายในถ้าเกิด
ขาดแคลนก็จะได้นำ น้ำมันเตาที่ผลิต ในต่าง
ประเทศเข้ามาได้ โดยมีความแตกต่างใน
เรื่องต้นทุนทางบ้านภาษีแต่น้อย นี่ก็เป็น
เหตุผลเท่าที่จะให้ ท่านสมาชิกทราบเพื่อ
ประกอบการพิจารณา ขอขอบคุณ

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่านประ-
ธานสภาที่เคารพ ในการ พิจารณาอนุมัติ
พระราชกำหนดฉบับนี้หรือไม่นั้น กระผมเห็น
ว่าควรจะพิจารณาเป็น ๒ ชั้นด้วยกัน ชั้นที่
๑ ก็คือในการที่รัฐบาล ไม่ว่าจะป็นรัฐบาล
สมัยอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ หรือรัฐบาล
สมัยนี้ ได้ ออกกฎหมายนี้มาเป็น ในรูป
พระราชกำหนดฉบับนี้เป็นการถูกต้องตามรัฐ-
ธรรมนูญหรือไม่ แม้ว่าใจความในกฎหมาย
นี้ จะเป็นสิ่งที่งาม ซึ่งสภานี้สมควรจะ

อนุมัติ ถ้าหากว่าเป็นการเสนอกฎหมายมา
ในแบบพระราชกำหนดนี่เป็นการขัดกับรัฐ-
ธรรมนูญหรือไม่เป็นการที่ไม่เหมาะสม สภา
นี้ก็ไม่ว่าจะอนุมัติ

ประการที่ ๒ ในการที่จะอนุมัติพระราช
กำหนดนี้หรือไม่ สภานี้ควรจะพิจารณาถึง
คุณค่าแห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าเมื่อประกาศ
ใช้เป็นพระราช บัญญัติแล้ว จะเป็นประ-
โยชน์แก่เศรษฐกิจ และเป็นประโยชน์แก่
บ้านเมืองหรือไม่ การพิจารณาทั้ง ๒ ประการ
นี้กระผมใคร่ขอทราบเรียนว่า สำหรับประ-
การแรกนั้น เมื่อได้พิจารณาตามกฎหมาย
รัฐธรรมนูญซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันนี้แล้ว แม้
จะไม่เข้ากับมาตรา ๑๕๐ ที่ว่า เป็นกรณี
ฉุกเฉินหรือเพื่อจะรักษาความปลอดภัย ของ
ประเทศก็ดี แต่เมื่อพิจารณาถึงมาตรา ๑๕๑
ซึ่งบัญญัติว่า ในระหว่างสมัยประชุมถ้ามี
ความจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับราชการ
อากรหรือเงินตรา ซึ่งจะได้รับพิจารณา
โดยด่วนและลับเพื่อรักษา ประโยชน์ ของ
แผ่นดิน พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราช
กำหนดให้ใช้บังคับเช่นพระราชบัญญัติก็ได้
เมื่อพิจารณาถึงมาตรา ๑๕๑ ดังกล่าวแล้ว ก็
เห็นได้ว่ารัฐบาลมีความ จำเป็นในการ ที่จะ
ต้องตรากฎหมายนี้ ออกมา ใน รูปพระราช
กำหนดเพราะว่าเป็นเรื่องจะต้องพิจารณาลับ
และด่วน เพื่อที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งมี
อยู่ในขณะนั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า

LIART

สำหรับในปัญหาข้อแรกนี้ กระผมก็เชื่อโดยความสุจริตใจว่า บรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย จะเห็นพ้องต้องกันว่า ในการที่รัฐบาลได้ตรา กฎหมายนี้ออกมาเป็น พระราชกำหนดนั้น เป็นการที่ถูกต้องแล้ว สำหรับประการที่ ๒ ที่ว่าเป็นการสมควรหรือไม่ ในการที่เราจะลดอากรขาเข้า สำหรับน้ำมันเชื้อเพลิง หรือน้ำมันเตาในเรื่องนี้กระผมใคร่ขอ กราบเรียนว่า น้ำมันเตานี้มาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตสินค้าต่าง ๆ เช่น ใช้ใน โรงงานปูนซีเมนต์ ในปัจจุบันนี้ก็เป็นที่ร่ำร้องกันนักหนาว่า วัตถุดิบต่าง ๆ ในการผลิตสินค้าต่าง ๆ นี้มีราคาสูง เพราะฉะนั้นในการที่ รัฐบาล จะลดอัตราภาษีเพื่อเป็นการช่วยรักษา ราคาสินค้า ให้คง ไว้หรืออย่าให้สินค้ามีราคาสูงขึ้นมากเกินไปจนสมควร จึงเป็นการกระทำที่เหมาะสม และควรที่จะสนับสนุนด้วยเหตุผล ๒ ประการนี้ กระผมจึงเห็นว่าเราควรที่จะสนับสนุนและอนุมัติตามคำขอของ รัฐบาล ขอขอบคุณครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นชอบด้วยในการที่จะอนุมัติ แต่อยากจะฝากข้อสังเกตให้กับรัฐบาล โดยเฉพาะ ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระผมอยู่ในสถานี่เกี่ยวกับรัฐสภา ก็นานพอสมควร เท่าที่ กระผมสังเกตมาที่รัฐบาล การลดภาษีนี้น่าจะหลีกเลี่ยง มีแต่การเพิ่มภาษี ฉะนั้นการที่รัฐบาล

อาจารย์สัญญา ได้ลดภาษีนี้นี้ถือว่าเป็นของดี เป็นนิมิตที่ดี ในขณะที่สินค้าค่าครองชีพสูง การเป็น รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลัง อะไรไม่พอแล้วก็เพิ่มภาษีนี้นั้นของง่ายเหลือเกิน ใคร ๆ ก็เป็นได้ ไม่พอบวกภาษีเข้าไป ภาษีรถยนต์ไม่พอก็เพิ่มเข้าไป อะไรอย่างนี้เป็นของง่าย เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะฝากไว้ว่า กรณี สถานการณ์เช่นนี้ขอ รัฐบาล ได้กรุณาอย่า ไปออกกฎหมายเพิ่มภาษีใด ๆ เลย กฎหมายที่มีอยู่แล้วทุกวันนี้เพียงพอที่เป็นเครื่องมือแก่รัฐบาลแล้วที่จะหารายได้มาบริหารประเทศชาติ แต่ช่วยกันเปิดช่องว่างหรือออกช่อง โหว่ที่ ภาษีอากร ได้ รั่วไหลไปโดยวิธีหลบและหลีก เวลานี้การเลี้ยงภาษีมักเหลือเกิน เพราะฉะนั้นขอ ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้โปรดพิจารณาว่า ลักษณะเก็บ ภาษี เมือง ไทย นั้น อย่างไรก็ดีคำนึงถึงผลกวิชากรมากนัก เพราะ เมืองไทยนี้จะไม่ค่อย จะเหมือนกับต่างประเทศเขา ในประเทศอังกฤษ คนอังกฤษ เขา ค้าเขาขาย ในประเทศอเมริกา คนอเมริกา เขาค้าเขาขาย แต่ประเทศไทย นั้นเจ้าของประเทศเป็นฝ่ายไม่ค่อยจะได้ค้าได้ขาย คน รวยจึงมักตกกับคนต่างด้าว แล้วคนต่างด้าว ท้าวต่างแดนเขาก็มุ่งอยู่อย่างเดียวที่จะกอบโกย อะไรที่จะเสีย ใต้น้อยหรือ ไม่เสียที่เขาได้จะ เสีย ฉะนั้นสิ่ง หนึ่ง หนึ่ง กระผมก็อยากจะ ฝากข้อสังเกตไว้ว่า อย่าได้ยั่ววิชากรมาก

LIART

เกินไป ควรจะเอาข้อเท็จจริงกฎหมายมี
 อยู่ในเก็บภาษีได้มากที่สุด เวลานี้กระผม
 กราบเรียนตรง ๆ ครับ เรื่องน้ำมันนี้ควร
 จะลดมานานแล้วครับ แต่ไม่ใช่รัฐบาลนี้
 รัฐบาลก่อน ถ้ารัฐบาลนี้จะลดได้ กระผม
 เชื่อว่าเหตุการณ์ปากท้องของประชาชนจะดี
 ขึ้น ลดภาษีลงไปอีกครับ กวักกระเป๋ของเรา
 เอง ยอมขาดทุนรายได้ภาษีอากร แล้ว
 เราไปเร่งเอาภาษีทางอื่นมาชดเชยกับภาษี
 น้ำมัน สมมุติว่าเราจะถูกลดไปสัก ๓๐๐
 ล้านบาท ๓๐๐ ล้านบาทกระผมเชื่อฝีมือ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเหลือเกิน
 ครับที่จะเรียกภาษีที่กฎหมายมีอยู่ ตัวอย่าง
 ง่าย ๆ ว่า ขอให้พ่อค้าประชาชน ห้างหุ้น-
 ส่วนบริษัทเสียภาษีการค้า เสียรายได้เพิ่มอีก
 สัก ๒๕ เปอร์เซ็นต์เพื่อชดเชยภาษีน้ำมันที่
 เราลดไป อย่างนี้ก็เท่ากับช่วยค่าครองชีพ
 ของประชาชน แล้วพวกนั้นยินดีจะเสียครับ
 แต่ทุกวันนี้เขาไม่ยินดีจะเสีย เพราะว่าเรา
 เก็บไม่สม่ำเสมอ คนไหนฉลาดคนไหน
 มีความรักที่เสียได้มาก คนไหนไม่รู้ก็ไม่ได้
 เสียไปหรือเสียใ้กันน้อยตามข้อเท็จจริงแล้ว
 เรามีระเบียบวิธีการมากมายก่ายกอง เงินที่
 เสียให้ผู้ทำบัญชีให้แก่ร้านค้า นั้นมากกว่า
 เงินที่ร้านค้าจะเสียภาษีให้แก่รัฐบาลเสียอีก
 และนอกจากนั้น ผู้ทำบัญชีนั้นก็ล้วนแต่ผู้
 มีความรู้หาวิธีหลีกเลี่ยงให้พ่อค้าเสร็จ ฉะนั้น
 พ่อค้านี้เขาเบียดเบียนเหลือเกินในการที่ทำ

บัญชีหรือเบียดเบียนวิธีการเหลือเกิน ออก
 หมายมาที่ใคร เขาโดนทีละมาก ๆ แล้ววิธี
 ที่เราจะพยายามที่จะเก็บภาษีโดยเร็วและถูก
 ต้อง แล้วก็ไม่ให้เขาเสียทีละมาก ๆ นี้เขา
 พอใจ แล้วไม่ต้องไปตรวจสอบกัน เพราะ
 ฉะนั้นกระผมอยากจะฝากเรื่องภาษีเหมาให้
 แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี้ช่วย
 กรุณาเป็นพิเศษ สำหรับประเทศไทยเรื่อง
 ภาษีเหมานี้จะได้ประโยชน์มาก และอีก
 ประการหนึ่งก็คือว่าอย่าทิ้งเนิน นานจน
 กระทั่งเขาไม่มีปัญหาจะเสียแล้ว ไปเรียกเขา
 เสีย ผลที่สุดบริษัทนั้นก็ล้มไป และหวัง
 ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคง
 ทราบดี เขาตั้งบริษัทเพื่อหลีกเลี่ยง มีบริษัท
 หนึ่งมีคนถึง ๔-๕ คน ที่เป็นเครือญาติ
 ตั้งบริษัท ส่งสินค้าอะไรสักอย่างหนึ่ง คิด
 จำนวนหลายร้อยล้าน หรือหลายสิบล้าน
 แล้วก็ไปเช่าห้องแถวเล็ก ๆ ไว้ติดป้ายชื่อ
 บริษัท แล้วจ้างอาตีสคนหนึ่งเป็นผู้จัดการ
 พอส่งไปได้รับเงิน บริษัทนั้นก็ล้มไปเลย
 ไปหาผู้จัดการก็ไม่ได้ ไปตามที่บ้านเลขที่
 ที่จดทะเบียนก็บอกว่า บอกเลิกไปแล้ว เขา
 มาเช่าจดทะเบียนป้ายก็ไม่มีปลดไป ภาษี
 จำนวนนั้นก็ไม่ได้เข้ารัฐและเขาก็ไปรวมตั้ง
 บริษัทใหม่อีกจดทะเบียนอีก จ้างอาตีสอื่น
 เป็นผู้จัดการใหม่อีก และก็ส่งอะไรไปต่าง
 ประเทศที่หนึ่งได้กำไรมาสัก ๕๐ ล้านหรือ

๖๐ ล้าน ๑๐๐ ล้านนี้เลิกไปอีก ก็ตามเก็บไม่ได้ ทั้งนี้และทั้งนี้ กระผมกราบเรียนว่ากฎหมายที่มีอยู่นี้แหละครับ พอแล้วครับ ขออย่าให้มันรื้ออย่าให้มันไหลและเก็บให้มันได้โดยวิธี การง่าย ๆ อย่างต่างจังหวัดนี้ กระผมกราบเรียนได้ตรง ๆ ครับ ให้สรรพากรกับฝ่ายปกครองเอาบัญชี ผู้เสียภาษีมาแล้วบอกเขาว่าเวลานี้เราลดภาษี นำมันไปเท่านั้นแล้วขอเพิ่มอีกสัก ๒๐ เปอร์เซ็นต์เถอะ แล้วเพิ่มนี้จะเพิ่มที่เดียวหรือผ่อนก็ได้ เขาก็เต็มใจที่จะช่วย ประเทศชาติในสถานการณ์เช่นนี้ แต่ที่ท่านไม่มีอะไรบวกเข้าไป ๆ โดยเฉพาะท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคนก่อน หารู้ไม่ว่ารถยนต์นี่เป็นของจำเป็นใน การครองชีพของประชาชน ท่านเห็นว่ามันง่ายเหลือเกินบวกค่าธรรมเนียบเข้า ไปอย่างนี้ทุกคนร้องโอดอีก แต่เขาพูดไม่ได้ เขาก็จำเป็นต้องเสียและผลที่สุดเขาก็ไป กระเบียด กระเสียนค่าครองชีพอื่น เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องภาษีอากรสำหรับประเทศไทยนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเราจะเดิน หลักวิชาการอย่างที่เราเรียนมานัก ไม่ค่อย ได้ หรือครับ ขอได้โปรดใช้วิธีง่าย ๆ ที่จะได้เงินและสะดวก เพราะฉะนั้นขอฝากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ภาษี เหมายังไม่เลวครับ ที่เราจะใช้ได้ ขอฝากข้อสังเกตไว้อย่างนี้ครับ

นายเสนาะ เอกพจน์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เสนาะ เอกพจน์ ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนว่า ประเด็นของเรื่องนี้อยู่ที่ว่า สถานที่จะรับหรือจะอนุมัติพระราชกำหนดหรือไม่ กระผมเห็นว่าสมาชิกผู้ที่มีเกียรติคนแรกว่า ประเด็นที่จะรับหรือไม่รับน่าจะไม่มีปัญหา แต่กระผม ننกลับ ไปพบ ปัญหา ซึ่ง สมาชิกผู้ที่มีเกียรติอาจจะคิดว่าไม่เป็นก็ได้ ปัญหาที่กระผมจะกราบเรียนนั้นอยู่ที่ว่าตัวบทของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งกระผมไม่กล้าจะกล่าวหา อย่างที่เขาว่ารัฐธรรมนูญฉบับคอกเตอร์ มีปัญหาว่าที่สภาผู้แทนราษฎร ส่งพระราชกำหนดขึ้นมานั้น ส่งขึ้นมาถูกแบบวิธีหรือไม่ อันนี้กระผมให้ข้อสังเกต เพราะว่ารัฐธรรมนูญทุก ๆ ฉบับเท่าที่กระผมไปค้นมา แม้แต่รัฐธรรมนูญชั่วคราวปี ๒๔๗๕ มาตรา ๒๔ ก็บอกว่าเมื่อประกาศไปแล้วต้องนำขึ้นเสนอสภาผู้แทนราษฎร แล้วฉบับต่อมาปี ๒๔๗๕ มาตรา ๕๒ กิติ ปี ๒๔๗๕ ประกาศปี ๒๔๙๕ กิติ ปี ๒๔๙๒ มาตรา ๑๕๐ ที่เราสมันักหน้าว่าเป็นรัฐธรรมนูญแบบครุฑกิติรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๑๑ มาตรา ๑๔๖ กิติ มักจะมีคำว่าพระราชกำหนดที่ว่านี้จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ บางทีก็ใช้ว่า “และ” นี้ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติ นี้เราถือมานานนักหนาครับ เพิ่งจะมาไม่มีอยู่ที่เมื่อรัฐธรรมนูญการปกครองแห่งราชอาณาจักรไทย

LIART

ปี ๒๕๑๕ ที่ว่าจะไม่อนุมัติหรืออนุมัติให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อันนี้ไปตรงกับธรรมนูญการปกครอง เพราะฉะนั้นก็เลยมีปัญหาว่า ทวิบทเขียนว่าอนุมัติหรือไม่อนุมัตินั้นให้นายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า เอาอะไรไปประกาศ เอาคำว่าอนุมัติไปประกาศหรือไหน กระผมขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกตว่า ประเทศไทยนี้เป็นประเทศเจ้าแบบเป็น ประเทศเจ้าแผนชอบการพิธีพิธีเช่นเดียวกับ อังกฤษ ทวิอย่างโคโรเนชัน (coronation) ราชาภิเษก ถ้าท่านได้เป็นนักเรียนหรือ ไปดูในเวลานั้น จะเห็นว่าพิธีศักดิ์สำคัญเหลือเกิน ประชาชนสนใจ แต่ว่าบางประเทศการเป็นประธานาธิบดีนั้น เพียงยกมือสาบานก็เสร็จสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้นในเมืองไทยนี้ถ้าคุณธรรมณ์ของกฎหมาย ไม่ว่าจะประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายอาญา วิธีพิจารณาคriminal ความแพ่ง วิธีพิจารณาคriminal ความอาญา ขึ้นอยู่กับแบบมาก เช่น “คำคู่ความ” ถ้าส่งไม่ถูกแล้วศาลท่านจะบอกว่า ไม่รับ อย่างคราวที่แล้วเราให้เกียรติมาก เราใช้คำว่า “เลื่อน” ซึ่งกระผมก็คิดว่าในใจว่าเลื่อนไม่ได้ เลื่อนหมายความว่าเรารับแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะพิจารณาเราก็เลื่อนไป แต่ที่จริงแล้วไม่ถูก เราต้องไม่รับ แต่ไม่ใช่ว่าถึงนะครับ เพราะว่าผ่านไปแล้วแต่

กราบเรียนเป็นข้อสังเกต เพราะฉะนั้นในการที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอขึ้นมา นี้จึงมีปัญหาว่าจะเสนอในแบบไหน ทวิบทเขียนไม่ชัด กระผมก็อยากอาศัยธรรมนูญการปกครองแห่งราชอาณาจักร ปี ๒๕๑๕ กระผมเข้าใจว่ามาตรา ๒๐ หรือ มาตรา ๒๒ บอกให้ใช้จารีตประเพณี การปกครอง มาตีความ ถ้าเราดูรัฐธรรมนูญทุกฉบับแล้วก็ว่าต้องอนุมัติหรือไม่อนุมัติด้วยพระราชบัญญัติ เพราะอะไร อันนี้กระผมว่าถูก เพราะเหตุว่าสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะปกครอง ประเทศชาตินั้นก็ต้องอาศัยพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นเมื่อจะเห็นด้วย สภาท่านนั้นมีอำนาจจะออกพระราชบัญญัติทุกฉบับ นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญชั่วคราวขึ้นมาถึงบัดนี้ แต่เพื่อประโยชน์แก่รัฐบาลในกรณีฉุกเฉิน ที่จำเป็นก็ให้รัฐบาลนี้ออกเป็นพระราชกำหนด แต่แม้กระนั้นก็ต้องมาผ่าน สภาผู้แทนราษฎร ถ้ามี ๒ สภาก็ผ่านสภาสูง ด้วย ก็ต้องเสนออนุมัติมา โดยพระราชบัญญัติ จะได้ออกไป ซึ่งพวกเราคงจำกันได้ว่าเป็นเช่นนั้น แต่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ไม่มี มีแต่เพียงว่าถ้าอนุมัติก็ให้ประกาศ ให้นายกรัฐมนตรี ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา กระผมสงสัยว่าเอาคำสั้น ๆ ไปประกาศว่า บัดนี้ สภาผู้แทนราษฎร และ วุฒิสภา อนุมัติ จะทำให้เป็นอย่างนี้ ครับ ในฐานะที่กระผมเคยอยู่ทางศาลมาบ้าง ก็จะกราบเรียนว่าคำ

พิพากษาฎีกาตัดสินนี้ถือว่าสูงสุดแล้ว ถ้ายัง
 เียดตัดสินโดยที่ประชุมใหญ่แล้ว เราถือ
 เป็นธรรมเนียมหนักหน่วงว่าการ จะแก่นั้นต้อง
 โดยที่ประชุมใหญ่ เช่นฎีกาที่ ๒๓๕ ปี
 ๒๕๐๕ เรื่องนิติกรรมอำพรางที่ฎีกาที่ประ-
 ชุมใหญ่ครั้งที่ ๒ ยกเลิกคือทับ ก็ต้องโดย
 ที่ประชุมใหญ่ ฉะนั้นคดี พระราชกำหนด
 นี้เป็น กฎหมาย ซึ่ง รัฐธรรมนูญอนุญาตให้
 รัฐบาลออกไปได้ ออกไปก็ดีแล้ว แต่ว่า
 การที่จะอนุมัตินี้จะเอาคำสั้น ๆ โดยถ้อยคำ
 ที่เรียงมาและเอา ไปประกาศนั้นนะ กระผม
 เคารพรัฐบาล เคารพนายกรัฐมนตรี แต่ว่า
 คักคักศรีจะไม่พอกัน และที่ กระผมกราบ
 เรียนมานี้มี ทั้ง หลัก ธรรมเนียม มีทั้ง หลักดี
 ความ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราถือว่าสภา
 ผู้แทนราษฎรเสนอคำคู่ความไม่ถูกต้องแล้วก็
 หมายความว่าสำเนาการกระบวนพิจารณา ให้ถูก
 ต้องเสียก่อน เพราะเราถือว่าอะไรที่ไม่ถูก
 ต้องตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 มาตรา ๑๑๕ อะไรที่ขัดต่อแบบนี้ก็ ไม่
 สมบูรณ์ กระผมก็ขอกราบเรียนวิงวอน
 ท่านประธานที่เคารพและ สมาชิกผู้มีเกียรติ
 รวมทั้งรัฐบาลด้วยครับ ขอขอบคุณมาก
 ครับ

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธาน
 ที่เคารพ โดยที่กระผมได้มีส่วนเกี่ยวข้อง
 เป็น กรรมการ ในการ พิจารณาร่าง รัฐ-

ธรรมนูญในชั้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จะ
 ขอเรียนชี้แจง ต่อ ท่าน สมาชิกผู้ มีเกียรติใน
 ประเด็นที่ว่ามาตรา ๑๕๐ สภาจะต้องอนุมัติ
 พระราชกำหนดโดยเป็นพระราชบัญญัติหรือ
 ไม่นั้น เป็นประเด็น ที่โต้เถียงกัน ในชั้น
 กรรมการและที่ประชุม โดยเสียง ข้างมาก
 เห็นว่าไม่จำ จะต้อง ทำ เป็น พระราช บัญญัติ
 เพราะเหตุว่าพระราชกำหนดนั้น ถือว่าเป็น
 กฎหมายแล้วด้วย เหตุนี้ถึงแม้ว่าความเห็น
 ของท่านจะนำฟังประการใดก็ตาม เราก็จะ
 ต้องตีความตามมาตรา ๑๕๐ โดยเคร่งครัด
 โดยถือว่าเมื่อนายกรัฐมนตรี ใต้ประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาที่เป็นอันใช้ได้ ส่วนการ
 ประกาศนั้นจะประกาศในรูปอย่างใด ก็เชื่อ
 ในภูมิ บัญญาของนายกรัฐมนตรี และคณะผู้
 ทำงานในทำเนียบ นายกรัฐมนตรีที่จะ ต้อง
 ประกาศ ใน ลักษณะ ที่สมควร พอที่จะอ่าน
 เข้าใจได้ กระผมขอเรียนชี้แจงท่านครับ

นายเล็ก วานิชองกูร : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนแสดงความ
 คิดเห็นในข้างที่จะเห็นว่า การที่ทางรัฐบาล
 เสนอพระราชกำหนด ขึ้นมา ให้เราพิจารณา
 โดยผ่านสภาล่างขึ้นมาเช่นนี้เป็นการถูกต้อง
 เพราะกระผมก็มีส่วน ใน การ ที่ได้ ร่าง รัฐ-
 ธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ด้วย ในมาตรา
 ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญวรรคแรกนั้น รัฐ-
 ธรรมนูญได้กำหนดอย่างชัดเจนว่า ในกร
 ที่รัฐบาล จะเสนอ พระราช กำหนดตั้งขึ้น

LIART

พระราชบัญญัติก็กระทำได้” ดังที่กระผมจะ
 กราบเรียนท่านให้ว่า “... พระมหากษัตริย์
 จะทรงตราพระราชกำหนด ให้ใช้ บังคับตั้ง
 เช่นพระราชบัญญัติก็ได้” ข้อนี้เป็นความ
 ที่ชัดเจนอยู่แล้วเกิน ในรัฐธรรมนูญเป็น
 เจตนารมณ์ของ คณะ กรรมการร่างรัฐ-
 ธรรมนูญซึ่งได้โต้เถียงกันตั้งที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้วว่า การเสนอพระราช
 กำหนดนั้นมีถึง ๒ แบบ เราจะต้องบังคับ
 ให้เสนอพระราช กำหนดแล้ว จะต้องเสนอ
 เข้ามาเป็นพระราชบัญญัติอีกครั้งหนึ่ง หรือ
 ไม่ก็กระทำได้ แต่ในการร่างรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้เราตกลงกันว่าจะเขียน ถ้อย คำเช่นนี้
 ไว้เพื่อ ไม่จำเป็นจะต้องไปเขียนเป็นพระราช
 บัญญัติเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นจึงได้มีการ
 กำหนดว่าพระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราช
 กำหนดให้ใช้ดังเช่นพระราชบัญญัติได้ เมื่อ
 เป็นดังนี้แล้ว พระราชกำหนดฉบับนี้เมื่อ
 ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ขึ้น มา ถึง วุฒิสภา
 วุฒิสภาก็มีหน้าที่ที่จะผ่านอนุมัติ ยิน ยัน การ
 ใช้พระราชกำหนดได้ดังเช่นพระราชบัญญัติ
 เป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ กระผมจึง
 เห็นว่าสภานี้จะให้ การ ยิน ยัน อนุมัติ ได้
 ครับผม ไม่ผิดเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ แล้ว
 ก็ ใน การ ที่ ประ กาศ ใน ราช กิจจานุเบกษา
 ตาม วรค สุต ท้าย ของ รัฐธรรมนูญ มาตรา
 ๑๕๐ นั้นก็กระทำได้ เพราะว่าให้ข้อบัญญัติ

อยู่อย่างชัดเจนแล้ว กระผมเห็นว่าน่าจะทำ
 ได้ครับขอบคุณ

นายสนอง ตูจินตา : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมเห็นว่าท่านสมาชิกได้
 อภิปรายมาพอสมควร แล้วก็กระผมทราบ
 ว่าทุกท่านก็ได้ศึกษาและเข้าใจกันพอดี
 แล้วสำหรับเรื่องนี้ กระผมเห็นว่าควรเปิด
 อภิปรายได้แล้วครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
 มีผู้เสนอให้ปิดอภิปราย ผมจึงขอมติต่อที่
 ประชุมว่า จะมีต่ออภิปรายหรือจะเปิดอภิปราย
 ต่อไป ผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายโปรด
 ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
 ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรเปิดอภิปรายต่อไป
 โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
 เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ปิดการอภิปราย
 ต่อจากนี้ ผมจะขอมติของที่ประชุมว่า ที่
 ประชุมนี้จะอนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตรา
 ศุลกากร (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๑๘
 หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรอนุมัติ โปรด
 ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นอนุมัติพระราช
กำหนดพิทักษ์ต่อตราศาลากร (ฉบับที่ ๒๗)
พ.ศ. ๒๕๑๘

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ในนาม
ของรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ระเบียบวาระต่อไป เรื่องเลือกตั้งกรรมการ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

การเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐ-
สภานี้ สภานี้จะต้องเลือกเป็น ๒ ชุด คือ
ชุด ๑ กรรมการที่เลือกจากประธานคณะ-
กรรมาธิการ กับอีกชุดหนึ่ง คือกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ในชั้นนี้เพื่อให้ต้องตามลำดับ
ที่ พระราชบัญญัติ ข้าราชการ ฝ่าย รัฐสภา
มาตรา ๖ ได้กล่าวไว้ ผมจึงขอให้ที่ประชุม
เลือกประธานคณะกรรมาธิการสามัญประจำ
สภา มีกรรมาธิการสามัญประจำสภา ๑๒
คณะ ซึ่งเลขาธิการรัฐสภาได้แจ้งให้ที่
ประชุมทราบแล้วเพราะฉะนั้น ขอให้ ท่าน
เลือกผู้ที่ท่านเห็นสมควร ๑ ชื่อ

นายมนูญ บริสุทธิ์ : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมเป็นประธานคณะกรรมา-

ธิการอยู่ชุดหนึ่ง กระผมขอถอนจากการที่
จะต้องเลือกให้เป็นกรรมการข้าราชการฝ่าย
รัฐสภา ขอถอนครับ ผมขอความกรุณา
(เจ้าหน้าที่ได้นำแผ่นกระดาษสำหรับ
ลงคะแนนแจกให้แก่สมาชิกในที่ประชุมโดย
ทั่วกัน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
การเลือกกรรมการ การตาม พระราช บัญญัติ
ระเบียบข้าราชการ ฝ่าย รัฐสภา ให้นำวิธีการ
เลือกในข้อบังคับมาใช้ ตามข้อบังคับ ผู้ที่
มีความเห็นว่าจะเลือกใครแล้วก็ให้นำมาส่ง
เอง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกเจ้าหน้าที่ก็ออกไป
เก็บ ท่านผู้ใดจะกักค้านบ้างเรื่องนี้ เพื่อ
ความสะดวกรวดเร็ว

(ไม่มีสมาชิกกักค้าน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
เจ้าหน้าที่จะไปเก็บนะครับ ไม่อย่างนั้นจะ
ต้องเรียกชื่อมาลงที่ละคน ๆ

(เจ้าหน้าที่ได้ไปเก็บแผ่นกระดาษออก
เสียงลงคะแนนจากสมาชิกในที่ ประชุมนำมา
ใส่ลงในภาชนะที่จัดไว้ในที่ประชุมจนครบ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ในการนับคะแนน ผมขอเชิญท่านผู้มีนาม
ต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจนับคะแนน คือ

๑. นายเชื้อ กงคากุล
๒. นายอาทร สังข์วัฒนะ
๓. นายสมจิตต์ เทียงธรรม
๔. นางสาวพัฒนา เพชรทองคำ

๕. นางสมถวิล สังขะทรัพย์ ขอเชิญครับ
(กรรมการ ตรวจสอบ คะแนน เข้า นั่ง
ประจำที่และเริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อได้
ตรวจนับคะแนนเสร็จแล้วเสนอผล ต่อผู้ทำ
หน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ผลของการเลือกตั้งกรรมการ ข้าราชการ ฝ่าย
รัฐสภาจากประธานกรรมการมีดังนี้

๑. นายบุญชนะ อัคราการ ได้ ๓๐
คะแนน
๒. นายเชาวน์ ณ ศิลวันท์ ได้ ๑๑
คะแนน
๓. นายเสริม วินิจฉัยกุล ได้ ๑๐
คะแนน
๔. นายเทียน อัญกุล ได้ ๘ คะแนน
๕. คุณหญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ
อยุธยา ได้ ๗ คะแนน
๖. นายอินทร์ จันทรสถิตย์ ได้ ๕
คะแนน
๗. นายสมชัย อนุมานราชธน ได้
๔ คะแนน
๘. หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ได้ ๔
คะแนน
๙. พลเอก กรวณ สุทธานินทร์ ได้
๒ คะแนน
๑๐. นายเสนอ บุญเกียรติ ได้ ๑
คะแนน

เป็นอันว่านายบุญชนะ อัคราการ ซึ่ง
ได้คะแนนสูงสุดเป็นกรรมการข้าราชการฝ่าย
รัฐสภาในฐานะที่เป็นประธาน กรรมการ ข้าราชการ
สามัญแห่งสภา

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ต่อไปนี้ผมขอให้ที่ประชุมเลือกกรรมการผู้
ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวน ๓ ท่าน

นายวินัย ทองลงยา : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม วินัย ทองลงยา การเลือก
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผมได้ตรวจดูพระ-
ราช บัญญัติระเบียบ ข้าราชการ ฝ่าย รัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้ว เห็นว่าเขามีบัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๐ คณะ
กรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามมาตรา ๖
มี ๑๑ ท่าน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
๓ ท่าน คือประธานรัฐสภาและรองประ-
ธานรัฐสภา กับเลขาธิการ รัฐสภาซึ่งมีตำแหน่ง
เป็นเลขานุการ ก.ร. ด้วย ส่วนอีก ๘ ท่าน
ให้เลือกจากบุคคล ๒ จำพวก คือจากประ-
ธานคณะกรรมการสามัญประจำสภาหนึ่ง
ท่านหรือความจริงสองท่าน แต่ถ้ามีสองสภา
ให้เลือกสภาละหนึ่งท่าน สำหรับอีก ๖ ท่าน
คือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เลือก ๓ ท่าน
แต่ละสภาให้เลือก ๓ ท่าน ทั้งนี้ในการเลือก
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในการเลือกจากประ-
ธานกรรมการสามัญก่อนนะครับ ไม่มี

บัญญัติไว้ในกฎหมายนี้เลยว่าจะให้เลือกอย่างไร เขาอาจจะเห็นว่าไม่จำเป็น เพราะว่ามียารายชื่อประธานคณะกรรมการสามัญประจำสภา ๑๒ ท่านอยู่แล้ว จึงไม่บัญญัติไว้ว่าจะต้องเลือกอย่างไร แต่สำหรับการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ถึงต่อไปนี้ ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ให้ประธานรัฐสภาแจ้งวันเลือกให้สมาชิกรัฐสภาทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวัน ข้อแรกนะครับ อันนี้ผมไม่เคยได้รับแจ้งจากประธานรัฐสภา ก็ได้เรียนถามท่านเลขาธิการรัฐสภาแล้วว่า ได้แจ้ง ไป แล้ว ตั้งแต่ วันที่ ๒๘ มีนาคม อันนี้ผมก็จะผ่านไป เพราะถือว่าอาจจะจะเป็นความขลุกขลักทางการส่งทางไปรษณีย์ก็ได้ ผม จึง ไม่ ได้รับ อันนั้นท่านก็จะไปติดแก้ไขกันโดยให้เซ็นรับ ซึ่งผมก็เห็นชอบด้วย ที่นี้เมื่อแจ้งแล้ว สมาชิกรัฐสภาแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ เท่ากับจำนวนตำแหน่งที่ต้องเลือกตั้งหรือตำแหน่งที่ว่าง ต่อ เลขาธิการรัฐสภา ก่อนกำหนดวันเลือกเจ็ดวัน ๗ วันนั้นมันก็อยู่ใน ๑๕ วันที่ประธานรัฐสภาแจ้งมานั่นเอง ที่นี้เมื่อแจ้งมายังเลขาธิการรัฐสภาแล้ว พรรคสองเขาบัญญัติว่า ถ้าเลขาธิการรัฐสภาเห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิที่สมาชิกเสนอ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม

ตามมาตรา ๗ ก็ให้เสนอรายชื่อต่อสมาชิกรัฐสภาในวันเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อันนี้เขาหมายความว่า ให้เลขาธิการรัฐสภาเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิต่อสมาชิกในวันเลือกคือวันนี้ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หนังสือของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๑๘ ได้แจ้งว่าจะมีการประชุมวุฒิสภาในวันนี้ คือวันพุธที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๘ มีระเบียบวาระการประชุม ข้อ ๓ ว่าเลือกตั้งกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ปัญหาที่เกิดขึ้นว่าการที่แจ้ง และในท้ายหนังสือนี้ นะครับ ก็มีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่สมาชิกเสนอรวมทั้งชื่อผู้เสนอด้วย หมายความว่า สมาชิกได้รับแจ้งตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ เมษายนนี้ เหตุผลที่ในวรรคสามของมาตรา ๑๐ วรรคสองนะครับว่า ให้เลขาธิการรัฐสภาเสนอรายชื่อต่อสมาชิก ในวันเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทำไมเขาบัญญัติอย่างนั้น ก็เพื่อที่จะบ่งกันไม่ให้มีการหาเสียงว่าจะเอาใครนั่นเองเป็นการเลือกเหมือนอย่างการเลือกประธานคณะกรรมการสามัญที่ได้แจ้งรายชื่อนี้ ซึ่งความจริงท่านจะไม่แจ้งก็ได้ เพราะว่ากฎหมายนี้จะลิมหรืออะไรก็ไม่ทราบ เขาไม่ได้พูดถึงว่าการเลือกกรรมการ ก.ร. จากประธานกรรมการ

สามัญประจำสภา จะให้เลือกอย่างไร โดยวิธีใด ไม่เหมือนการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ซึ่งเลขาธิการรัฐสภาจะเสนอรายชื่อต่อสมาชิกสภาได้เฉพาะในวันเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคือวันนี้เท่านั้น กระผมก็เห็นว่าเราเป็นสภาสูงถ้าทำอะไรก็ให้ถูกต้องตามกฎหมายไว้ก่อน ข้อที่กระผมห่วงเกรงก็คือว่า ถ้าเราเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในวันนี้ โดยที่สมาชิกได้รับทราบรายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อเป็น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาก่อนวันเลือก คือก่อนวันนี้ ผลมันจะปรากฏออกไปในทางที่ว่าเราทำไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ผลร้ายแรงที่เกินไปกว่านั้นก็ คือ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาอาจจะโต้แย้งได้ ว่า การเลือกตั้งกรรมการ ก.ร. จากผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ นี้ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คณะกรรมการ ก.ร. ที่เราได้ตั้งขึ้น ถ้าสมมุติว่าตั้งขึ้นในวันนี้ก็จะถูกโต้แย้งว่าไม่มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนี้ ผลเสียหายมันจะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า และพรุ่งนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขาก็จะเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเช่นเดียวกับเราเหมือนกัน คือ ๓ ท่าน ปัญหาที่มีว่า วุฒิสภาของเราหรือท่านประธานจะเห็นอย่างไรในการที่จะจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ ท่านในวันนี้ ในเมื่อข้อเท็จจริงมันปรากฏว่าฝ่าฝืนต่อวรรคสองของ

มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นอย่างไรกระผมไม่ขัดข้องครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ได้มีสมาชิกเสนอมาว่า การที่ทางสภาได้ส่งรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่สมาชิกได้เลือกแล้วไปล่วงหน้า แทนที่จะมาเสนอทันทีในวันนี้ เป็นการไม่ชอบตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติกรรมการ ข้าราชการ ฝ่าย รัฐสภา โดยมีเหตุผลหลายประการนั้น ผมจึงใคร่จะขอหารือต่อที่ประชุมว่า ที่ประชุมจะมีความเห็นเป็นอย่างไร

นายเล็ก วานิชอังกฤษ : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพต่อท่านสมาชิกที่แสดงความคิดเห็นไปแล้ว กระผมกลับมีความเห็นไปอีกอย่างหนึ่ง คือเจตนารมณ์ของกฎหมายที่เขียนไว้ว่า ให้เลขาธิการ รัฐสภาเสนอชื่อผู้ที่ถูกเสนอชื่อเพื่อรับเลือกต่อที่ประชุมนั้น ก็หมายความว่าให้อ่านชื่อผู้เสนอชื่ออีกครั้งหนึ่งเท่านั้น ส่วนการแจ้งชื่อไปให้ทราบตามที่เลขาธิการ รัฐสภาได้ทำไปนั้นเป็นไปตามฟอร์มัลลิตี้ (formality) ที่ควรจะได้กระทำไป อีกอย่างหนึ่งที่กระผมเห็น คือว่าการเลือกตำแหน่งหน้าที่กรรมการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาซึ่งกำลังจะกระทำอยู่นี้ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะต้องมาแข่งขันกันเพื่อที่จะ

รับตำแหน่งอันมีประโยชน์หรือรายได้อะไร เป็นเรื่องของผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมาทำงาน เสียสละให้แก่ส่วนรวม ดังนั้นจึงไม่เป็น เรื่องที่จะต้องมีการหาเสียงหรือมีการแย่งชิง อะไรกันเป็นอันมาก โดยข้อเท็จจริงแล้ว ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ไม่เห็นว่า เมื่อรายชื่อที่ได้ถูกแจ้งไปยังบรรดาสมาชิก แล้ว จึงมีการมาหาเสียงหรือมาวิ่งเต้นอะไร กัน ดังนั้นรายชื่อที่ได้เสนอไปนั้นก็ไม่เคย ปรากฏท่านเหล่านั้นมาปรากฏให้เราเห็น หน้า หรือว่ามาหาเราด้วยตัวเองเลย เป็นเรื่องที่เรา จะต้องมาติดกันในที่ประชุมแห่งนี้ เป็น ส่วนใหญ่ ดังนั้นกระผมจึงเห็นว่ากฎหมายที่เขียน ว่า ให้เลขาธิการเสนอชื่อท่านเหล่านั้นอีก ครั้งหนึ่งนั้นก็ถือเป็นระเบียบ การว่าเมื่อเข้าสู่ วาระนี้แล้ว ก็ให้เลขาธิการเป็นผู้เสนอ รายชื่อเหล่านั้นต่อที่ประชุมอีกครั้งหนึ่งเป็น แบบอย่างนี้ครับผม กระผมว่าเราน่าจะกระทำ ได้ เพราะว่าเป็นเรื่องที่จะทำให้สอดคล้อง กับสภาล่างต่อไปครับผม

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่าน ประธานที่เคารพ กระผม บรรหาร ศิลปอาชา กระผมใคร่ขอ สนับสนุน ความ คิดเห็น ของ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ ได้ นั่ง ลง ไป เมื่อ ก็น ครับว่าเจตนารมณ์ มาตรา ๑๐ นี้ กระผม เห็นว่าในแนวทาง ที่ว่า ให้เลขาธิการ รัฐสภา อ่านรายชื่อซ้ำอีกครั้ง หนึ่ง ใน วันที่ เลือกตั้ง

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วในการที่ทาง สภาได้ส่งรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดนี้ไป ให้สมาชิกทวิเบเล่งวงหน้านั้น กระผมคิดว่า จะ เป็นการดีเสียอีกเพราะเหตุว่าในการเลือกตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้เรามีความจำเป็น จะ ต้องรู้จักหรือว่าทำความเข้าใจหรือว่าสามารถ รู้เห็นว่าบุคคลท่านนั้นมีความสามารถ หรือ มีคุณวุฒิอย่างไรจะได้พิจารณาไตร่ตรอง ให้ รอบคอบเสียก่อนในการที่จะมาเลือกตั้ง กน ในวันนี้ ก็ถ้าหากว่าเรามาทราบจู่ ๆ กระ- หันหันในวันที่เลือกตั้งกรรมการแล้ว เรา จะไม่ทราบเลยว่าบุคคลคนนั้นจะเป็น คน อย่างไม่มีความสามารถแค่ไหน อาจ จะสร้าง ความไม่เข้าใจหรือว่าจะเลือกผิด ๆ ถูก ๆ ก็ ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความคิดเห็น ว่าตามที่ทางสภา ได้แจ้ง ไปนั้นเป็นการที่ถูก ต้องแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่าน ประธานที่เคารพ กระผมว่าปัญหานี้จะรับ เป็นปัญหาของการตีความกฎหมาย เราจะ ไปนึกเอาตามใจชอบว่า เราอยากจะเป็น อย่างนี้ หรือเราอยากจะทำอย่างนี้ เป็น ไปไม่ได้ ในการตีความแห่งกฎหมายนี้จะ เห็นว่ากฎหมายนี้แปลกกว่าที่อื่น คือมีบอก ว่าให้เสนอรายชื่อต่อสมาชิก รัฐสภา ในวัน เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขอให้ท่านผู้มี เกียรติทั้งหลายลองมานึกดู ว่าถ้าไม่มีวรรค

LIART

นี้ไม่มีข้อความนี้ ทางสภา หมายความว่า ท่านเลขาธิการก็ดี ท่านประธานก็ดี จะต้องแจ้งหรือไม่ว่าจะลงคะแนนให้ใครบ้าง คำตอบก็บอกว่าจะต้องแจ้ง ถ้ามีฉะนั้นก็ลงคะแนนกันไม่ได้ ดังนั้นถ้อยคำที่เขียนลงไปอย่างที่ว่านี้ ไม่ใช่เขียนไปโดยไม่มี ความหมาย ไม่ใช่เขียนไปบอกว่าจะแจ้งก่อนก็ได้ แจ้งทีหลังก็ได้ ไม่ใช่อย่างนั้น การที่เขียนลงไปนี้วัตถุประสงค์ก็มิได้อยู่ว่าเพื่อที่จะไม่ให้มีการหาคะแนนเสียงกัน มิฉะนั้นก็คงจะไม่เขียนแล้วกระผม ขอให้ ท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายขอให้ไปดูกฎหมายอื่นว่า มีข้อความเช่นนี้ไหม ถ้าหากมีข้อความเช่นนี้ก็จะต้องตีความอย่างนี้ มิฉะนั้นเป็นการเขียนกฎหมายโดยฟุ่มเฟือย เขียนกฎหมายโดยที่ใส่ถ้อยคำซึ่งไม่จำเป็น โดยสรุป กระผมเห็นว่าถ้าหากจะตีความว่าให้เสนอรายชื่อ ต่อสมาชิก รัฐสภา ในวันเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่า หมายความว่าให้มาแจ้งในวันนั้น แล้วก็แจ้งก่อนนี้ก็ไม่ได้ ถ้าหากว่าตีความเช่นนั้น ได้แล้ว การเขียนข้อความนี้ก็เป็นการเขียน ข้อความ ซึ่งไร้สาระ และที่ผู้ร่าง กฎหมายนี้ ก็เป็นผู้ร่างกฎหมายซึ่งขอประธานโทษ ซึ่งไม่มีความรู้เลย ดังนั้นถ้าหากว่าจะตีความให้เป็นการถูกต้องแล้ว ผมเห็นว่าจะต้องตีความอย่างสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งได้อภิปราย ไว้ ตั้งแต่ ตอนแรก

และใน ฐานะที่สภานี้เป็น สภาที่ทรงเกียรติ กระผมก็ใคร่จะสนับสนุน ว่าการทำสิ่งใด ๆ ขอให้ ทำให้ถูกต้องเพื่อเป็นบรรทัดฐาน สำหรับวุฒิสภาสมาชิกต่อ ๆ ไปจะได้ยึดถือตามด้วย ขอขอบคุณครับ

นายวินัย ทองลงยา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมวินัย ทองลงยา ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกสองท่านที่ได้อภิปราย ชัด-แจ้งกัน สำหรับรายที่หนึ่งลงเมื่อคืนนี้ท่านเห็นด้วยกับผมก็ขอขอบคุณด้วย สำหรับสมาชิกที่หนึ่งเคียงข้างกระผมและเห็นว่าทำได้ นั้นนะ กระผมเห็นว่ากฎหมายวรรคสองนี้ของมาตรา ๑๐ ไม่ต้องตีความนะครับ เพราะว่าหลักการตีความนี้ ประมวลกฎหมายแพ่ง มาตรา ๔ เข้าบัญญัติไว้ในวรรคแรกชัดแจ้งเลย ว่าให้ตีความตามวลยลักษณะอักษร สลายลักษณะอักษรในที่นี้ได้บอก ไว้ชัดว่า ให้เลขาธิการเสนอชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อสมาชิกในวันเลือก นี้ไม่ต้องตีความเป็นอย่างอื่นและว่าวันไหนก็ได้ ถ้าตีความอย่างนั้นชัดแจ้งกับสลายลักษณะอักษรที่บัญญัติไว้ชัดแจ้ง ไม่ต้องตีความอีก. ที่นี้ทางออกในเรื่องนี้ที่สมาชิกท่านที่เสนอว่าเรา น่าจะทำได้ โดยถือว่าเท่ากับว่าท่านเลขาธิการรัฐสภา ได้เสนอชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในวันนั้นแล้วนั้น นะ ตามข้อเท็จจริงไม่ได้เสนอรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในวันนั้น เหมือนดังที่ได้เสนอ

รายชื่อประธานคณะกรรมการสามัญประจำสภาในวันนี้ ซึ่งกระผมได้พูดแล้วว่า การเลือกจากประธานกรรมการ ประธานสภา กฎหมายนี้ไม่ได้บัญญัติไว้ เลือกอย่างไรก็ได้ เลือกเมื่อไรก็ได้ นะครับ แต่การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เขาบัญญัติไว้ชัดแจ้งถึง ๕ วรรคด้วยกัน และก็ทางออกในเรื่องนี้กระผมอยากจะขอเสนอที่ประชุมว่าเราจะทำอย่างนี้ดีไหม คือให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาเสนอรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ ท่าน ที่ได้เสนอไว้ก่อนแล้ววันนี้ครับ ข้อที่ประชุมสมาชิกในวันนี้ก็ครั้งหนึ่ง ที่ข้อขัดข้องในเรื่องนี้ทั้งที่กระผมเป็นห่วงก็คือว่า ข้อโต้แย้งจะเกิดขึ้นจากข้าราชการฝ่ายรัฐสภาว่าเราเลือก โดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๐ เราจะหาทางออกอย่างนั้นมันจะออกไปได้ปลอดภัยหรือไม่ ถ้าให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อเสนอ ต่อที่ประชุมสมาชิกในวันนี้ อ่านรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ ท่านนะครับ อ่านเสียในวันนี้เป็นการเสนอในวันเลือก อย่างนี้จะ เป็นทางออกที่ใช้ได้หรือไม่ กระผมเป็นห่วงในเรื่องซึ่งความจริงผมอยากเลือกนะครับ ไม่ได้ขัดข้องอะไร แต่ว่ากลัวจะเกิดข้อโต้แย้งจากข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งคณะกรรมการ ก.ร. นี้จะไปควบคุมบังคับบัญชาเขา กฎหมายนี้ไม่ใช่ อะไรอื่น นะครับ เป็นกฎหมายที่คณะกรรมการ ก.ร. นี้มีอำนาจเหนือ ข้าราชการ ฝ่ายรัฐสภา ทุกคนมี

อำนาจที่จะลงโทษ มีอำนาจที่จะทำอะไร ๆ ได้หลายอย่าง เหมือนอย่าง พระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายอัยการ ฝ่ายอะไรนั้นเองแหละเป็นกฎหมายที่สำคัญ กรรมการ ก.ร. มีอำนาจบังคับบัญชาพิจารณาให้คุณให้โทษแก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ผมกลัวข้อโต้แย้งอันนี้จึงขอฝากที่ประชุมว่า ถ้าเราจะหาทางออกโดยให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ ท่านในวันนี้จะถือได้หรือไม่ว่าเป็นการที่เลขาธิการรัฐสภาได้เสนอรายชื่อในวันเลือกถูกต้องตามมาตรา ๑๐ แล้ว

นายสนอง ตูจินดา : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงพระราชบัญญัตินี้ผมเป็นผู้ร่วมร่างอยู่ด้วย เป็นกรรมการ ฉะนั้น ถ้าเป็นข้อบกพร่องอย่างท่านสมาชิกคนหนึ่งว่าเป็นการร่างที่ไร้สาระผม ก็เสียใจ เพราะว่าคุณอาจจะมีความรู้ ทางกฎหมายไม่ถึงขั้นของท่านกรรมการผู้หนึ่ง แต่ผมจะกราบเรียนให้ทราบครับ ทางสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่มีข้อที่ห่วงถึงในเรื่องนี้ และทางสภานั้นผมก็คิดว่าไม่น่าจะห่วงถึงในเรื่องนี้ เพราะการที่ท่านเลขาธิการรัฐสภาได้แจ้งรายชื่อไปให้ท่านสมาชิกทราบก่อนนี้ ผมคิดว่า เป็นเจตนาดีและถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้แล้ว คือเพื่อให้เราได้สอบถามดูว่าที่ที่เสนอเข้ามาแล้ว และทั้งหมดที่ท่านเลขาธิการรัฐสภาได้ตรวจสอบตามกฎหมายนี้แล้ว มีคุณสมบัติถูกต้องตามพระราช-

LIART

บัญญัติที่จะได้รับคัดเลือกเป็นคณะกรรมการ ก.ร. หรือไม่ เพราะว่าพรรคต่อไปมี ว่า ถ้าเราเห็นว่าไม่ถูกต้อง ทางรัฐสภา ก็อาจจะคัดค้านขึ้นมาและให้วินิจฉัย ถึง คุณสมบัติได้ และอีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือ เราจะได้ตรวจสอบดูว่า รายชื่อที่ท่าน เลขาราชการรัฐสภาแจ้ง ไปนั้นเป็นผู้ที่สมควรเหมาะสมประการใด สำหรับ ถ้ามาเสนอในที่ ประชุมนี้ ผมคิดว่าบางท่านหลายท่านอาจจะไม่ทราบว่า บุคคลผู้นั้น ได้เคย มีความรู้ ความสามารถมีคุณสมบัติประการใดในกรณีนี้ เราเคยพบกันในสภาชั้นสามัญนิติบัญญัติแห่ง ชาติแล้วว่า กรณีนี้เรียกว่ามัมมือชก แม้ กระทั่งเราก็เคยทัก ท้วงรัฐบาลในเรื่องนี้ ฉะนั้นผมเห็นว่าตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย นี้ต้องการให้เป็นไปอย่างนี้ แต่ที่กฎหมาย เขียนว่าเสนอ ให้เสนอในที่ประชุมก็หมายความว่าให้นำมาเสนออีกครั้งหนึ่งในที่ประ- ชุม ไม่ใช่จับปิดบังลึกลับอะไร แต่ว่าท่าน เลขาราชการรัฐสภามีหน้าที่จะต้องนำ รายชื่อนี้ เข้ามาเสนอในที่ประชุมให้สมาชิกทราบ แต่ ท่านเลขาราชการรัฐสภาเจตนาที่ท่านเลขาราชการ รัฐสภาที่แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ไปก่อน แล้ว และก็เข้าใจว่าเตรียมที่จะเสนอให้ สมาชิกทราบอีกครั้งหนึ่ง ครั้งแรกนี้ผม แปลเจตนา ขอประทานโทษ ของท่าน กรรมการที่ตะโกนเรื่องไป คือผมแปล เจตนาว่า คือว่าผมทราบว่ามีการ

บางท่านไม่ได้เอาใจใส่ในเรื่องนี้ ได้ทราบ แล้วก็ได้ตั้งใจที่จะเสนอใครเข้ามา ด้วย เหตุอย่างนี้ก็มีช้อยอยู่ในใจว่า ตัวชาติโอกาส ที่จะเสนอในเรื่องนี้ผมว่าการที่เรา ไม่ได้ใช้ ความรอบคอบหรือไม่ได้ ใช้สิทธิ ในทางที่ ควรจะใช้ กรณีนี้อย่าไปทำให้สิทธิคนอื่น เขาเสียไป และก็การที่จะกระทำไปได้โดย ในเวลาอันสมควร เราก็ควรจะทำไป ไม่ใช่ วุฒิสภาแล้วเราจะต้อง เป็น โคน เสา อยู่ คือทุกอย่างนี้เราจะต้องทำไปโดยความระมัด- ระวังรอบคอบอย่าให้เสียหาย ผมว่ามันถึง ที่รวดเร็วก็ต้องรวดเร็วพอสมควร แต่ว่า อย่าให้ผิดหลักผิดเกณฑ์ ถ้ากฎหมายมีทาง ไปได้ ผมก็คิดว่าควรจะให้มันไป อีก ประการหนึ่ง ผมก็ขอกราบเรียนว่าผมเป็น คนหนึ่งที่ได้ทำหนังสือกราบเรียนท่านสมาชิก ว่าสมควรที่จะเลือกท่านผู้ใด ผมจะไม่เอ่ย ชื่อในที่นี้ว่าเป็นกรรมการ ก.ร. อันนี้ผมก็ ถือตามที่เคยปฏิบัติมา ซึ่งท่านกรรมการ ทางท่านที่คัดค้านในเรื่องนี้ก็เคย ทำเหมือน กัน แต่ผมเห็นว่าการกระทำอย่างนี้เป็น การ กระทำที่เจตนาดี คือที่เราได้เสนอมาให้ ท่านทราบว่าคนนั้นเขาเหมาะสมอย่างไร คน นี้เหมาะสมอย่างไร ส่วนการจะใช้ดุลพินิจ ประการใดนี้ผมก็คิดว่าท่าน กรรมการ ใน สภานี้ท่านสมาชิกในสภานี้แต่ละท่านก็เป็นผู้ มีเกียรติ ไม่จำเป็นจะต้องเชื่อผมทุกกรณีไป ท่านก็ได้พิจารณา ดู คือเรียกว่าประกอบ

การพิจารณาเท่านั้น แต่เมื่อครั้งในตอนท้าย
 นี้ท่านผู้ที่เสนอเรื่องนั้นขึ้นมาท่านก็หาทางออก
 ให้ โดยให้เลขาธิการรัฐสภาเสนอเรื่องนั้นมา
 อีกที ผมก็เข้าใจว่าทว่าท่านท้วงติงในเรื่อง
 นี้ก็มีเจตนาที่บริสุทธิ์ ไม่ได้มีเจตนาที่ว่
 หมายความว่าเลื่อน การพิจารณา ไปเพื่อยึด
 ระบุงุยานอะไร อย่างตามกฎหมายก็ถือโอกาส
 กกันในเรื่องนี้ ซึ่งผมก็คิดว่ามีบางท่าน
 ที่จะเอาวิธีนั้นขึ้นมา แต่ว่าผมเชื่อครับ
 เฟงชื่อเดียวกัน ฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนั้นควร
 จะเป็นไปได้แล้ว เราอย่ามีข้อท้วงติงอะไร
 เลย และก็คิดว่าสภาว่างพรุ่งนี้เขาต้องเลือก
 กันโดยท่านเลขาธิการรัฐสภาที่แจ้งไปอย่าง
 นี้เหมือนกัน แล้วผมก็ทราบว่าสภากลาง
 เสนอใคร ๆบ้าง เขาก็แจ้งไปอย่างนี้ ฉะนั้น
 เราอย่าไปตีเพื่อก่อให้มันมีเรื่องยุ่งยาก ขอ
 ขอบพระคุณครับ

นายพจน์ ปุณฺณปาคม : ผมได้ฟังทั้ง
 ๒ ฝ่าย ท่านอธิบายมาตรา ๑๐ นี้แล้ว
 ผมก็เห็นว่ามีความเห็นเป็นกลางระหว่างทั้ง
 ๒ ฝ่าย ก็คือว่าเท่าที่ท่านเลขาธิการ ฯ ท่าน
 ทำมานั้นถูกต้องแล้ว เพราะเหตุว่าตาม
 มาตรา ๑๐ นี้ ได้บัญญัติขึ้นตอนเอาไว้ว่า
 ให้แจ้งวันเลือกตั้งไปก่อนล่วงหน้า ๑๕ วัน
 ในระหว่างนั้น ถ้าสมาชิกผู้ใดจะเสนอชื่อผู้
 ทรงคุณวุฒิก็ให้เสนอก่อนวันเลือกตั้ง ๗ วัน
 แล้วก็เมื่อได้รายชื่อมาแล้วจึงจะเข้าวาระค
 สอง ว่าให้เลขาธิการ ฯ เสนอชื่อผู้ทรงคุณ

วุฒิที่มีคุณสมบัติไม่ต้องห้าม แต่ในวัน
 ท่านเลขาธิการ ฯ ยังไม่ได้เสนอตาม วาระค
 สองนี้เลย ก็มาเกิดเตียงกันขึ้นเสียก่อน
 เพราะฉะนั้นการที่เลขาธิการ ฯ ได้เสนอราย
 ชื่อไปก่อนนั้น เป็นการเสนอรายชื่อตามข้อ
 บังคับข้อที่ ๑๓ คือว่าจะต้องส่งระเบียบ
 วาระพร้อมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง ที่ในเรื่อง
 นี้ก็มีว่าใครเสนอชื่อใคร และผู้ที่เสนอ
 เป็นใคร แต่ว่าผู้เสนอต้องห้ามหรือไม่ต้อง
 ห้าม เลขาธิการ ฯ ยังไม่ได้เสนอมาเลย
 เพราะฉะนั้นในวาระสอง ในวันนั้นผมก็เห็น
 มีทางออกได้ก็คือว่า ท่านเลขาธิการ ฯ
 เสนอทั้ง ๘ คนนี้ต่อสภาแล้วก็อธิบายว่าทั้ง
 ๘ คนมีคุณสมบัติต้องห้ามหรือไม่ ถ้าหากว่า
 คนใดมีคุณสมบัติต้องห้ามด้วย เหตุใดที่จะ
 เข้าวาระสาม ซึ่งสภาจะเป็นผู้วินิจฉัย เพราะ
 ฉะนั้นในโอกาสนั้นก็ทำได้แล้ว ว่าท่านเลขา
 ธิการ ฯ จะต้องเสนอรายชื่อทั้ง ๘ คนและ
 มีคุณสมบัติต้องห้ามหรือไม่ ชี้แจงให้เรา
 ฟังก็ถือว่าถูกต้องแล้ว

นายคุษฎี ณ ระนอง : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม คุษฎี ณ ระนอง กระผม
 เห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่อภิปรายเมื่อตะ
 ครับ คือว่าตามหนังสือของท่านเลขาธิการ ฯ
 เป็นหนังสือแนบประชุมเท่านั้นครับ ส่วน
 ท่านจะแนบอะไรมา ไม่ใช่เป็นการเสนอ
 ต่อรัฐสภาตามกฎหมายท่าน จะเสนอรัฐสภา

ท่านจะเสนอวันนี้ละ เพราะฉะนั้นกระผม
ขอว่าสมควรเปิดอภิปรายได้

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ผู้อภิปราย จะขอเปิดอภิปรายนี้ จะขอเปิด
อภิปรายในคราวเดียวกันไม่ได้นะครับ ตาม
ข้อบังคับ

นายคุณ ฤๅ ระนอง : ครับ ขออภัย

นายเสนาะ เอกพจน์ : ท่านประธาน
ที่เคารพ รู้สึกว่าไม่มีครั้งใดที่กระผมลุกขึ้น
มาด้วยความอึดอัดเท่าครั้งนี้ เพราะว่าบาง
ท่านเคยเป็นผู้บังคับบัญชา บางท่านเป็น
รุ่นพี่ แต่ว่าในที่ประชุมวันนี้ ถ้าจำเป็น
เราก็ต้องเอาความอึดอัดแบบนี้ออกไปเพื่อ
ให้สมกับที่เราปฏิญาณไว้ อันนี้กระผมเห็น
ด้วยกับผู้อภิปรายครั้งหลังสุดว่า ท่านเลขา
ธิการ ฯ ยังไม่ได้เสนอครับ เป็นแต่แจก
ระเบียบวาระ แจกไปที่ละคนครับ เขาไม่
เรียกว่ารัฐสภานะครับ แจกนายเสนาะ เอก-
พจน์ ก็นายเสนาะ ยังไม่ใช้รัฐสภา รัฐ-
สภาคือคณะที่เราประชุมนี้ ยังไม่ปรากฏเลย
ว่าท่านเลขาธิการ ฯ นี้ท่านได้เสนอชื่อ และ
กระผมเคยเรียนมานะครับ อินเทอร์เน็ต
เดชั่น แอคท์ ของอังกฤษก็ตีและแตรก็ตี
ถ้ามันเคลียร์แล้ว เขาไม่แปลกกัน ก็หมาย
ความว่าเราก็จะนั่งแปลกกันวันยังค่ำ เมื่อตัว
บหมันชัดแล้ว เขาไม่แปลก มีฉะนั้นศาล
จะพยายามแปลเหลือเกิน คืออยากให้อะไร
ชนะก็แปลไปทั้งนั้น เขาห้ามแปล ถ้าหาก

ชัดแล้วไม่แปลครับ เพราะฉะนั้นกระผม
สนับสนุนกับท่านสมาชิกที่ว่า ท่านเลขาธิ-
การ ฯ นี้ทำถูกแล้ว และที่ท่านส่งไปส่ง
หน้าว่าใครอยากจะเลือกนั้นก็ดีแล้ว แต่เรา
ยังไม่ถือตามนั้น ท่านเป็นแต่รวบรวมมา
และจะนำเสนอตาม ข้อบังคับ ตาม กฎหมาย
วันนี้ครับ กระผมเห็นว่าอย่างนี้ ขอบ
พระคุณมากครับ

นายเล็ก วานิชอังกฤษ : ท่านประ-
ธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าได้อภิปรายกัน
พอสมควรแล้ว ขอเสนอให้มีการลงมติเปิด
อภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอได้
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
มีผู้เสนอให้เปิดอภิปราย เพราะฉะนั้นผมจึง
ขอมติเป็นเบื้องต้นแรกก่อนว่า ท่านผู้ใดเห็น
ควรเปิดอภิปรายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นว่าปัญหาที่มหา
รื้อนี้ ควรเปิดการอภิปรายได้ บัดนี้ผมจะ
ขอมติจากข้อหาหรือของผมว่า มีท่านผู้ใด

เห็นว่า การที่เลขาธิการ ฯ ได้เสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิไปล่วงหน้าเป็นการขัดกับมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ท่านผู้ใดเห็นว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการขัดดังกล่าว ขอได้โปรดยกมือขึ้นครับ.....

นายสาหนนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ ข้อหาหรือของท่านประธานนั้นยังไม่ตรงกับประเด็นครับ ประเด็นมีอยู่ว่าท่านเลขาธิการ ฯ จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ที่ส่งไปล่วงหน้านั้นเป็นการส่งระเบียบวาระการประชุม แต่จะเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิใน เลขาธิการ ฯ จะต้องเสนอในที่ประชุมซึ่งเลขาธิการ ฯ ยังไม่ทันเสนอเลย ท่านสมาชิกก็ท้วงเสียแล้ว เพราะฉะนั้นท่านจะต้องเสนอต่อไปครับ นั่นเป็นเรื่องการส่ง ระเบียบวาระตามข้อบังคับครับ เพราะฉะนั้น ข้อหาหรือที่ส่งล่วงหน้า ไปก่อน และจะนำมาเสนอวันนี้อีกขอใหม่ ต้องอย่างนั้น ไม่ใช่ว่าส่งไปแล้วขอครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมเห็นว่าที่สมาชิกท่านแรก ได้เสนอความเห็นขึ้นมา นั่นเป็นการเสนอความเห็นให้พิจารณาในข้อกฎหมายว่า การกระทำที่ได้กระทำมาแล้ว และที่จะกระทำในวันนั้น เป็นการขัดกับมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา เพราะ

ฉะนั้นผมจึง ขอให้ลงมติว่าขัด หรือไม่ขัดต่อ มาตรา ๑๐

นายเล็ก วานิชอังกฤษ : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านจะถือว่าท่านสมาชิกที่ให้ความเห็นนั้นเป็นญัตตินะครับ กระผมก็เห็นว่าท่าน ประธานน่าจะตามว่า การกระทำของท่านเลขาธิการ ฯ นั้นขอใหม่ ถูกต้องใหม่ สมาชิกจะให้การยืนยันว่าการกระทำนั้นชอบหรือไม่ชอบ กระผมขอความกรุณาอย่าถามว่าขัดเลยครับ มันจะกลับกัน

นายวินัย ทองลงยา : ที่ผมเสนอความเห็นไปเมื่อกี้ กระผมก็ได้เสนอทางออกไว้แล้วว่า เลขาธิการรัฐสภาควรจะเสนอรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะเลือกกันนั้นต่อสมาชิกในวันนี้ เพื่อให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๐ หรือไม่ ส่วนที่เสนอไปก่อน แล้วก็อ้างว่าเป็นระเบียบวาระการประชุม ไม่ใช่เสนอต่อสมาชิกนะ ไม่ถูกนั้นแหละ เป็นการเสนอต่อสมาชิก โดยตรงเลย เสนอต่อสมาชิกโดยตรงเลย และเราจะอ้างข้อบังคับการประชุมสภาว่าเมื่อส่งระเบียบวาระประชุมก็ต้องส่งเอกสารนะ ผมว่าข้อบังคับนั้นน้อย มันเล็กกว่ากฎหมายตามที่.....

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอโทษ การอภิปรายในเรื่องนี้หยุดไปแล้วครับ ยังเหลือแต่จะลงมติว่าตามที่ผมได้ถาม

LIRT

ที่ประชุมนั้นนะ ไปรคยย่ออภิปรายต่อไป
ในเรื่องนี้เลย

นายวินัย ทองลงยา : ขอบคุณ
ครับ ขอบคุณ ผมเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา
ว่าควรให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อกรรม
การผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอต่อสมาชิกในวัน
เลือกตามมาตรา ๑๐ หรือไม่ ควรจะเป็น
อย่างนั้น เพราะไม่มีข้อเท็จจริงที่ว่าเสนอใน
วันเลือกนี้ยังไม่มีเลย แล้วก็ไม่ใช่ที่ผม
เพิ่งมาเสนอคัดค้าน ผมได้เรียนต่อท่าน
เลขาธิการ รัฐสภาและท่านรองประธานผู้ทำ
การแทน ในห้อง ก่อน จะมา ประชุมแล้ว ใน
เรื่องนี้ เพราะฉะนั้นมติที่จะพิจารณากัน
ก็คือว่า จะควรให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านราย
ชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ ท่าน เสนอ
ต่อสมาชิกในวันนั้นหรือไม่ เพื่อให้ถูกต้อง
ตามมาตรา ๑๐

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
อันนี้ยังไม่ถึงเรื่องนั้น

นายวินัย ทองลงยา : ไม่ใช่ครับ
เป็นประเด็นที่ผม.....

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ผมขอให้ยุติการอภิปราย ขอโทษ เพราะ
เหตุว่าได้พูดกันมานานแล้วในเรื่องนี้ ผมจะ
ขอมติต่อที่ประชุมว่า การที่เลขาธิการ ฯ ได้
แจ้งรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิล่วงหน้าไปยังสมา
ชิกก่อนนั้นเป็นการชอบหรือไม่ ผู้ใด

เห็นว่าการที่เลขาธิการ ฯ ได้แจ้งรายชื่อผู้
ทรงคุณวุฒิไปก่อนนั้นเป็นการชอบ ขอให้
ไปรคยยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
ท่านผู้ใดเห็นว่าการ กระทำเช่นนั้นเป็นการ
ไม่ชอบ ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
เป็นอันว่าที่เลขาธิการปฏิบัติไปนั้นเป็นการ
ชอบ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ผมขอให้เลขา
ธิการเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิต่อที่ประชุม
นี้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา : รายงานผู้ทรงคุณวุฒิที่ถูก
เสนอชื่อ คือ ๑. นายประภาคน อวยชัย
๒. นายเกษม จาติกวณิช ๓. นายอำนาจ
วีรวรรณ ๔. นายทนัย บุนนาค ๕. นาย
ประวิทย์ ณ นคร ๖. นายบุญย์ เจริญไชย
๗. นายสัจชัย สัจจวานิช และ ๘. นาย
กำธร พันธุลาภ ทั้ง ๘ ท่านนี้มีคุณสมบัติ
ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๒๔ (๑) (๓)
(๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐)
(๑๑) และ (๑๒) และไม่ได้เป็นข้า
ราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการ
พรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการ
เมือง มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
 ต่อไปนี้ ผมขอ ให้ที่ประชุม ได้เลือก ผู้มีราย
 นามตามทีเลขาธิการได้เสนอต่อที่ประชุม ๓
 ชื่อ ว่าท่านผู้ใดเห็นสมควรได้แก่ใคร

(เจ้าหน้าที่ได้นำแผ่นกระดาษสำหรับ
 ลงคะแนนแจกให้แก่สมาชิกในที่ประชุมโดย
 ทัวกัน และเมื่อสมาชิกได้เขียนชื่อเสร็จแล้ว
 เจ้าหน้าที่ได้ไปเก็บแผ่น กระดาษ ออกเสียง
 ลงคะแนนจากสมาชิกในที่ประชุมนำมาใส่ลงใน
 ภาชนะที่จัดไว้ในที่ประชุมจนครบ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
 ผมขอเชิญให้ท่านสมาชิกผู้มีนาม ต่อไปนี้ได้
 โปรดเป็นกรรมการ ตรวจสอบนับคะแนน คือ
 ๑. นายมารุต บุนนาค ๒. นายวินัย
 ทองลงยา ๓. นายสานนท์ สายสว่าง
 ๔. นายเสนาะ เอกพจน์ ๕. นายเหม
 สู่ไธมาน ๖. นายอุทธรณ์ พลกุล

เนื่องจากคุณมารุต ไม่อยู่ในที่นี้ครับ
 ขอเชิญคุณเพทายเป็นกรรมการ สัก หนึ่ง
 คุณเพทายก็ไม่อยู่ ขอเชิญคุณสุขุมิแทนนะ
 ครับ คุณเพทายไม่อยู่ อ้าว ขอโทษครับ
 อยู่ แต่ไม่ได้ออกมา

(กรรมการ ตรวจสอบนับ คะแนนเข้านี้
 ประจำที่และเริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อได้
 ตรวจคะแนนเสร็จแล้วเสนอผลต่อผู้ทำหน้าที่
 แทนประธานวุฒิสภา)

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๑๐ นาฬิกา

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
 การตรวจนับ คะแนนรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่
 ได้รับเลือกเป็นกรรมการ ก.ร. ได้ผลดังนี้

๑. นายประภาศน์ อวยชัย ได้ ๗๘
 คะแนน

๒. นายประวีณ ณ นคร ได้ ๕๖
 คะแนน

๓. นายศนัย บุนนาค ได้ ๓๗
 คะแนน

๔. นายเกษม จากิกวนิช ได้ ๒๘
 คะแนน

๕. นายอำนาจ วีรวรรณ ได้ ๑๘
 คะแนน

๖. นายกำธร พันธุลาภ ได้ ๑๕
 คะแนน

๗. นายสัจชัย สัจจวานิช ได้ ๑๒
 คะแนน

๘. นายบุญย์ เจริญไชย ได้ ๑๒
 คะแนน

จึงเป็นอันว่าผู้ได้คะแนนสูงสุด ๓ คน
 แรก ได้แก่ ๑. นายประภาศน์ อวยชัย
 ๗๘ คะแนน ๒. นายประวีณ ณ นคร
 ๕๖ คะแนน ๓. นายศนัย บุนนาค ๓๗
 คะแนน

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา :
 บัดนี้การประชุมก็หมดระเบียบวาระแล้ว ผม
 ขอปิดประชุม

LIRT

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- ๑ นพพร บุญฤทธิ
- ๒ สานนท์ สายสว่าง
- ๓ เสนาะ เอกพจน์
- ๔ เหม สุไลมาน
- ๕ เสนอ บุญเกียรติ
- ๖ สุวัฒน์ เพชรทองคำ
- ๗ กุชฎี ณ ระนอง
- ๘ พลโท ไสว ดวงมณี
- ๙ เยื่อ สุสายันท์
- ๑๐ เพทาย อมาตยกุล
- ๑๑ ประวิช เล้าหะกุล
- ๑๒ ทวี ศุขะวงนิช

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๕ มิ.ย. ๑๘

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๔ / ๒๕๑๘ (สามัญสมัยที่สอง)

เด็ก จุณณานนท์
ทำหน้าที่แทน
ประธานวุฒิสภา

ไพโรจน์ อัมพรประภา

หัวหน้ากองการประชุม

สงวน คำวงษา

รองเลขาธิการรัฐสภา

รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

อุดม พลอยสังวาลย์
ธน บุญยรังค์
สินธุ์ชัย ท่อสตัยต์
จำรงค์ ใจอ่อนน้อม
โฌมเฉลา ลีพลากร
ฉันทนา ชานป้อม
เปรมจิต บุญหล่อ
พิลาส จารุณี
สมศรี ใจอ่อนน้อม
สมชาย ดาวอุดม
สายสุนีย์ พันธนะ
กุชชงค์ เอกบุตร
ประเสริฐ บันสิน
รัชณี ชันธิโชติ
กัลยา สำราญศิลป์
อุษา ชุณหภัณฑิศา
มาลี อำไพลาเลิศ
เรณู อรัญญิก
ลัดดาวัลดี มิตรโสภณศิริ
สุพันธ์ จิตรถถึก

หัวหน้างานรายงานการประชุม

LIART